

Guillem Roma: «Kiribati és el primer país que quedarà submergit per culpa del canvi climàtic»

Estrenem el clip d'avançament «Kiribati», de l'àlbum homònim del cantautor de Guillem Roma | Parlem amb el cantautor de Manlleu sobre el seu darrer projecte, que inclou col·laboracions amb artistes com Sílvia Pérez Cruz o Pavla

Guillem Roma al clip «Kiribati» | Arxiu

Kiribati (U98 Music, 2021) és el quart àlbum amb què **Guillem Roma** obre les portes a la seva creativitat. El músic manlleuenc explora noves sonoritats a partir d'una producció detallista i deserta de pretensions. En ella, energia tropical i reflexió s'entrellacen en onze melodies mutants, que remetent l'oient a paratges com oasis de Kiribati o algun bosc de L'Havana. Avancem el disc que es farà públic demà, dia 23 de març, amb la cançó "Kiribati". A través d'una història i un clip que descriuen una vida humana impossible sota el mar, s'explica la necessitat urgent de fer un canvi i cuidar el nostre planeta. I a més, parlem amb el cantautor perquè ens transporti al seu indret escollit del Pacífic Sud, que pot ser el seu paradís i pot ser el seu infern.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=-DnO7nP0SQc>

Per què has titulat el nou disc amb 'Kiribati', un estat d'Oceania?

Kiribati és originalment el nom d'un arxipèlag, però per mi és un símbol, perquè serà el primer estat sencer que quedarà submergit per culpa del canvi climàtic. Si busqueu Kiribati a Google veureu imatges d'un paradís, i és la paradoxa del que associem amb idíl·lic quan en realitat és un infern. L'àlbum també transmet aquesta contrarietat, d'una banda són un conjunt de melodies

energètiques i positives, però de l'altra hi ha un missatge que diu 'alerta', i posa la mirada en els errors de l'espècie humana. Com pot ser que siguem l'espècie més intel·ligent i alhora la que destruirà el seu propi planeta? És una invitació a gaudir més de la bellesa, a cuidar les petites coses i a cuidar-nos entre nosaltres.

Això ho transmetes amb claredat a "No fer tant".

Sí, aquesta cançó encapsa molt el missatge. És una reflexió total de si hem d'estar sempre produint, vol ser un reclam de descans emocional. Intento tenir consciència social i penso que ho necessitem, ja que després d'un any pandèmic ha quedat ben demostrat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=80v3QA8UD2U>

En aquest disc conceptual has buscat una sonoritat més uniforme a les cançons?

És el primer que faig amb un fil conductor concret, menys abstracte. El contingut és present en totes les cançons i està molt treballat, sobretot en la línia de la conscienciació. Hi ha el tema del canvi climàtic com a eix principal i les conseqüències sobre el món que ens envolta, que en el context pandèmic ha pres encara una dimensió molt més gran.

En aquest context, en què ha repercutit la gravació amb el nou productor Panxii Baddii?

Vaig començar a enregistrar el disc al maig al seu estudi de Banyoles, i va anar molt bé. Ha estat un procés molt diferent dels altres discos que he fet. Tenia ganes de renovar el so, de provar coses noves... i tot això porta temps. En total hem estat un mes llarg a l'estudi. Vam experimentar molt per aconseguir la nova sonoritat, amb una producció menys plena que les que havia fet fins ara.

Quin era l'objectiu de la nova sonoritat?

Buscava jugar amb l'electrònica, trobar espais més buits, més atmosfèrics. Actualment es fan produccions més buides d'elements, de manera que ja no és gaire habitual escoltar cinc guitarres en un sol tema... Volia provar aquest mètode i fer-lo encaixar en la meua música, perquè em venia de gust. I, la veritat, és que no ha estat senzill trobar un encaix per a aquesta nova sonoritat en la cançó d'autor clàssica que sempre m'ha caracteritzat.

Aquest fil conductor s'ha ampliat amb la part visual que acompanya el disc i que ha introduït la teua faceta de realitzador audiovisual.

Abans que dedicar-me a la música, vaig estudiar comunicació audiovisual. Durant el temps que vaig viure entre Mèxic i Cuba vaig treballar en aquest món i mai no l'he deixat de banda. Relacionar-lo amb la música m'agrada molt perquè és un espai en què aquests dos llenguatges es troben i es complementen. Tot i que dedico la meua energia sobretot al projecte musical, la part audiovisual és una altra pota que, pel que fa al finançament, no em va gens malament! A més, també m'ha permès crear el meu propi segell artístic a partir d'una determinada estètica, fruit de poder produir i realitzar els meus propis videoclips.

Les coreografies també són un dels trets del teu segell estilístic?

Sí, exacte. La dansa, per exemple, és una marca de la casa dels meus videoclips i s'ha acabat convertint en una manera d'entendre els projectes.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=GOtWhdkpwO8>

En la teua discografia anterior ja hi havia referències a ritmes llatinoamericans. És pels teus anys a Llatinoamèrica?

Ja hi havia viatjat diverses vegades abans de fer una estada, he tingut l'oportunitat de conèixer alguns artistes i endinsar-me en les seves sonoritats. La relació amb l'Amèrica llatina sempre l'he trobada molt fructífera en l'aspecte creatiu. El fet que les meves cançons hagin arribat a un altre continent i hagin agradat m'ha animat a continuar construint un pont de cultures.

Com has incidit en públics tan llunyans?

En bona part va ser gràcies al meu darrer EP, *La constant i la variable* (U98 Music, 2019), un disc de versions sobre cançons pròpies. La majoria les vaig adaptar al castellà i això em va permetre obrir-

me a un altre públic, i sobretot connectar amb gent de països que no m'hauria imaginat mai.

Fins i tot hi has col·laborat artísticament!

Sí, estic molt content perquè al disc hi ha una col·laboració de **Daniel, Me Estàs Matando**, un referent de la revisió de gèneres com el bolero, que estan molt de moda. La vam fer a distància, a través del Whatsapp!

Parlant de col·laboradors, com va arribar Sílvia Pérez Cruz a posar veu a "La profecia"?

Va ser un regal, perquè és un referent no només per mi sinó per moltíssima gent. És una sàvia a l'hora de connectar amb les emocions. Amb ella havíem coincidit en petits projectes, i jo sabia que li agradava la meua música, però fa molt poques col·laboracions... Quan va sorgir la cançó, ja tenia la veu de la **Sílvia** al cap i el resultat ha estat fantàstic! I, a més, "Sentir-se petit" la canto amb **Pavla**. Hi havia una part rapejada i vaig pensar en ella, perquè la conec, també com a actriu, i no m'equivocava!